

↔ ↔
- FRANK SCHWIEGER -

Eu, CLEOPATRA,
și vechii
EGIPTENI

LIVE DIN ȚARA
PIRAMIDELOR

Ilustrații:
Ramona Wultschner

Traducere:
Mariana-Virginia Lăzărescu

NICULESCU **kids**

CUPRINS

1. Neferut ----- p. 11
2. Tia ----- p. 31
3. Hussein ----- p. 47
4. Amon ----- p. 67
5. Isis ----- p. 79
6. Osiris ----- p. 93
7. Thot ----- p. 113
8. Horus ----- p. 133
9. Anubis ----- p. 155
10. Nike ----- p. 169
11. Cleopatra ----- p. 189
12. Helvia ----- p. 211

PREFAȚĂ

De mai bine de două mii de ani trăiesc aici, în LUMEA CEALALTĂ. Și tot mereu mă supăr pe voi, cei în viață. Da, și pe tine! Pentru că pur și simplu nu ai habar de vechiul Egipt. Hai să fim cinstiți, cam ce știi tu?

„Acolo sunt piramide. Și mumii. Și hieroglife. Și zeii au capete ciudate de animale. Regele se numește faraon. Și fluviul Nil.”

Mai mult de atât nu cred că știi. Ce trist! Ce jalnic! Și teribil de frustrant! Și când te gândești că noi, vechii egipteni, am fost atât de măreți, de unici, de superiori!

Și-atunci ce mi-am zis: „Ei bine, Cleo, termină cu supărarea! Că așa nu schimbi nimic. Trebuie să faci ceva, ca acești pui de oameni să nu mai fie atât de cumplit de neștiutori.”

Nu am stat mult pe gânduri, nici când eram în viață nu o făceam, ci am trecut imediat la fapte. Am rugat pe câteva zeițe și pe câțiva zei să-ți spună povestea lor. Dar și pe câțiva copii, pentru că mai degrabă îl crezi pe un copil decât pe un adult, nu-i așa?

Și au rezultat douăsprezece povestiri pline de suspans, care îți vor arăta cum a fost CU ADEVĂRAT la noi, în vechiul Egipt. Asta ca să nu mai fii, ca până acum, un neghiob neștiutor care să bată câmpii despre mumii și piramide când e întrebat ce știe despre vechii egipteni.

A ta,

H · ◊ · R · U · S

Trăiesc în
f.i.e.c.a.r.e

☆ FARAON ☆

Ochiul meu
are puteri
magice

!i protejez!
pe
COPII

Sunt un
puternic
zeu al cerului

Aripile mele
provoacă
VÂNTUL

BOSSUL SUPREM

A CEȘTA ȘUNT EU

← HORUS ←
**Bossul
SUPREM**

LOCUL MEU ≡ PREFERAT ≡ ESTE

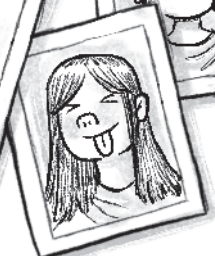
sătucul de țărani din DELTA NILULUI în care mi-a fost dat să trăiesc câțva timp. Aici sunt **atât de multe** familii drăguțe de țărani și pescari, încât aproape că îmi place mai mult în locul ăsta decât în marele palat regal.

DIN FAMILIA MEA FAC PARTE

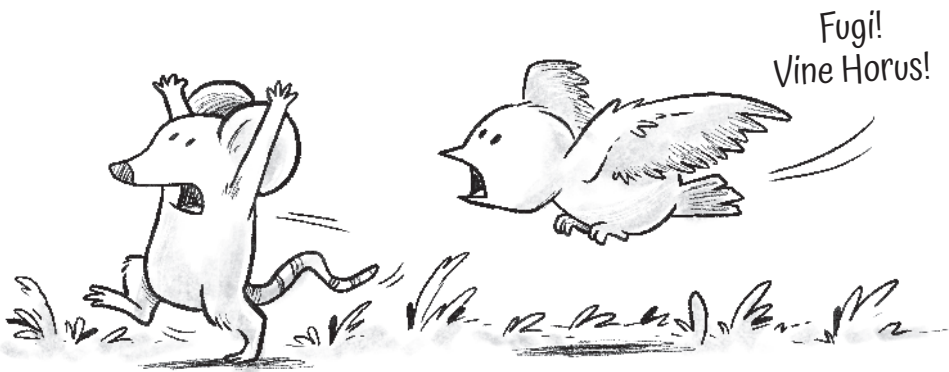
mama mea ISIS și tatăl meu OSIRIS. Am mai avut însă și o familie adoptivă haioasă cu **2** mame, un tată și **3** frați. Mereu era agitație mare acolo și nu mă plictiseam **niciodată**.

Familia
mea
adoptivă

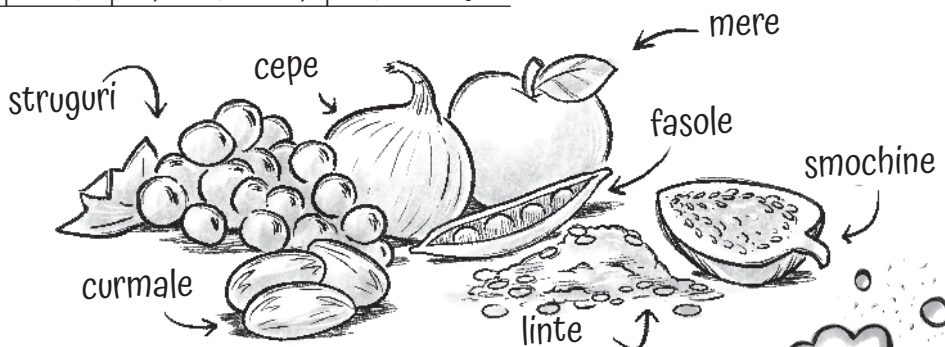
CEL MAI MULT ÎMI PLACE

să mă transform într-un **ȘOIM** și să zbor pe Nil în sus în direcția **SUD**. Și atunci **TARE** îmi mai place să mă uit la oameni cum lucrează pe ogoare. Din când în când mai înșfac câte o **înaripată** drăgălașă sau câte un **lilicac** pufos pe care le înfulec savurându-le.

ȘTIAI CĂ...

cei mai mulți dintre egipteni erau țărani **SIMPLI**, nevoiți să lucreze **din greu** în fiecare zi. O parte din recoltă trebuiau să o dea **farăonului**, pentru că pământul pe care îl lucrau era al lui. Când **NILUL** se retrăgea după inundațiile sale anuale, țăranii își arau ogoarele cu **boii**. Apoi începea, bunăoară, plantatul de:

Povestea mea

Ai aflat că tatăl meu OSIRIS nu a mai revenit pe tronul Egiptului, ci s-a mutat în LUMEA CEALALTĂ, peste care guvernează de atunci. După cum povestește, morții sunt foarte mulțumiți de el. Domnește cu înțelepciune și spirit de echitate și nu intervine decât rareori ca judecător. De altfel, pedeapsa cu moartea a desființat-o acolo, jos. E de părere că, oricum, niciunul dintre supușii lui nu se teme de ea.

Ei bine, și pentru că tatăl meu nu a mai domnit din nou asupra Egiptului și pentru că, în locul lui, SETH cel rău era cel care dicta acolo, mama mea ISIS a considerat că e mai bine pentru mine să rămân la Bin-tan-at, în satul acela uitat de lume. Cel puțin pentru început. De aceea, m-am întors acolo după ce l-am refăcut bucată cu bucată pe OSIRIS. Să fiu sincer, asta îmi convenea de minune. Am legat repede prietenii în acel sat, toți erau foarte amabili cu mine. Meri-ten-mut și soțul ei Pepi chiar s-au mutat cu cele două fiice ale lor în casa lui Bin-tan-at și am devenit o adevărată familie. Toată lumea din sat știa că eu eram zeul HORUS. Dar nimeni, chiar nimeni nu a răspândit vestea prin părțile locului. Toți au tăcut mâlc, așa încât unchiul meu SETH n-a putut afla, timp de paisprezece ani, unde mă ascundeam. Se zvonea că era deosebit de supărat din cauza asta, mi-a povestit mama când m-a vizitat. Ea trecea pe la noi o dată la câteva zile. Fiindcă era capabilă să se transforme în tot felul de animale, spionii lui SETH nu reușeau niciodată s-o urmărească și să dea de satul în care mă ascundeam.

Bineînțeles că în toți acei ani cât am stat în sat am renunțat să-mi mai pun capul de șoim, pentru că nu voiam să-i sperii pe locuitori. Dar din când în când mă transformam într-un șoim, de asta eram în stare de la nașterea mea, și zburam câte puțin prin zonă. Uneori

zburam chiar până la palatul regal ca să văd de aproape ce se petrece acolo. Dar de cele mai multe ori mă înfuriam, pentru că de fapt era palatul *meu*, în care sălășluia de mult prea mult timp unchiul meu SETH cel rău.

În acel sătuc am învățat deopotrivă două meserii: pe cea de țăran și pe cea de pescar. Mă simțeam acolo al naibii de bine. Dar, după paisprezece ani, mama mea a fost de părere că a sosit timpul să devin rege. Ședeam pe acoperișul casei lui Bin-tan-at, mama transformată în gaie, eu în șoim, când mi-a dezvăluit planul ei.

— Cum să fac? am întrebat eu. Să dau buzna pur și simplu în palat, să-l trag la răspundere pe unchiul SETH și să-i spun să-și ia tălpășița?

— Chiar așa, a răspuns ISIS. THOT și cu mine te vom însoți. Frațele meu SETH nu se va încumeta să se împotrivescă celor trei zei deodată. Tu ești regele de drept al Egiptului, nu încape nicio îndoială.

— De fapt e tata, am remarcat eu.

— Da, ai dreptate, dar el are acum alt job.

— Ei bine, am spus eu desfăcându-mi larg aripile de șoim. Când începem?

— Chiar de mâine. THOT e informat. Ne întâlnim în sala tronului. THOT se va transforma într-un ibis, tu în șoim, eu într-o gaie. Astfel vom pătrunde în zbor în sală prin fereastra deschisă și vom tăbări asupra lui SETH.

— Sună bine planul ăsta, am spus eu și m-am înălțat în văzduh.

— Așa vom face. Dar acum mi-e foame. Haide, mamă, am dat ieri peste un ogor unde poți prinde niște șoareci delicioși. Sunt deosebit de grași și succulenți.

— Și planul ăsta sună bine, a spus mama și și-a întins aripile.

A doua zi, ISIS, THOT și cu mine ne-am întâlnit deasupra palatului regal. Să vezi zburând pașnici unul lângă altul o gaie, un ibis și un șoim era cam bătător la ochi. Dar, în ziua aceea, RA trimitea pe pământ niște raze deosebit de calde, ISIS îl rugase s-o facă, așa încât toți paznicii de la palat se retrăseseră în câte un cotlon umbros, fără să se mai uite în sus. La un semn al lui THOT, cu toții am intrat în picaj și am aterizat printr-o fereastră deschisă în sala tronului. Acolo, unchiul SETH tocmai întâmpina niște soli din Siria, ceea ce știam de la TOTH. La uși stăteau paznicii, ca de obicei, iar la stânga și la dreapta tronului, câțiva dintre sfetnicii săi nesuferiți. Mare le-a fost mirarea oamenilor când am aterizat direct în fața lui SETH și ne-am preschimbat. Ne-am păstrat însă capetele de păsări ca să înțeleagă imediat cu toții cine eram noi.

Paznicii s-au năpustit asupra noastră cu lăncile lor ascuțite, dar SETH le-a poruncit, făcând un semn cu mâna, să nu se amestece.

— Scumpul meu vizir THOT, a spus SETH hlizindu-se arogant. După cum văd, ai schimbat foaia și o slujești acum pe sora mea.

— Slujesc doar dreptatea, a spus THOT. Și, de ani buni, ea este călcată în picioare în țara asta. Chiar de către tine, SETH.

— L-ai ucis pe fratele nostru, a spus ISIS pufăind. Și ți-ai arogat tronul Egiptului. Dar acum s-a sfârșit.

Era momentul să spun și eu ceva, mi-am zis. De aceea mi-am luat inima în dinți, mi-am pus mâinile în șolduri și am pășit înaintea unchiului meu.

— Îți ordon să părăsești imediat Egiptul, am spus, supărat că vocea începuse îndată să-mi tremure.

— Așa va să zică, a spus SETH, continuând să rânjească trufaș. Iată-l deci pe bunul HORUS. Te-am căutat îndelung, iubite nepoate! Și mă bucur să te salut în sfârșit în palatul meu. Semeni foarte bine cu tatăl tău, iubitul meu frate OSIRIS, foarte bine semeni.

— Ce îți închipui? s-a amestecat în vorbă ISIS. Țsta nu e palatul tău.

— Pot să vă întrerup puțin? Era căpetenia solilor sirieni. Nu ne place să ne amestecăm în chestiuni de familie și vă cerem permisiunea să ne retragem.

— Vi se îngăduie, a spus SETH arătând spre ieșire. Sirienii s-au îndepărtat cu pași grăbiți. Era limpede că cearta noastră nu era pe placul lor. Se temeau că ar putea să iasă scânteii și că ei ar putea fi prinși între două fronturi.

— Ba da, a continuat SETH neclintit, după ce ușa salonului s-a închis în spatele sirienilor. Acesta este palatul meu. Și va rămâne palatul meu. Nici tu, iubita mea soră, nici tu, iubitul meu nepot, nu veți schimba asta. Iar tu, iubitul meu vizir, nici atât. De altfel, ești concediat ca vizir.

Stăteam cu toții acolo, patru zeități puternice, și nu puteam cădea de acord. Pe o parte, SETH care ședea pe tron cu pumnii strânși, în fața lui, ISIS, THOT și cu mine. Sfetnicii și paznicii din sală urmăreau cearta noastră și nu le venea să creadă. Vor povesti cândva și nepoților lor toate acestea. Ideea mamei mele de a da buzna în palat și a-l lua prin surprindere pe SETH nu s-a dovedit a fi chiar atât de strălucită. SETH nu s-a lăsat luat prin surprindere, era trecut prin ciur și prin dârmon. De fapt, trebuia să ne așteptăm la asta.

Și acum? Să facem uz de forță și să-l atacăm pe SETH? Era un zeu puternic, nu încapă îndoială. Dar noi eram trei. Ce-ar fi gândit însă oamenii despre noi, dacă noi, zeii, ne-am fi înfruntat reciproc și ne-am fi bătut pentru domnie? Asta ar cam fi dăunat bunei noastre reputații în Egipt. Aveam o idee mai bună.

— Să decidă sfatul, am spus eu. Să ne adresăm sfatului zeilor. Cei Doisprezece Mai Mari vor hotărî cine să domnească asupra Egiptului.

SETH a strâns din ochi, privindu-mă pătrunzător. S-a lăsat pe spate în tronul său. Dar n-a scos niciun cuvânt. Poate se gândea cum să-i atragă pe Cei Doisprezece Mai Mari de partea lui.

— De ce să se întrunească sfatul? a întrebat ISIS. Nu părea prea încântată de propunerea mea. Treaba e cât se poate de clară: SETH este un ucigaș de frate și un hoț de tron, iar tu, HORUS, ești regele de drept al Egiptului.

— Vă dau subiect de gândire, a intervenit SETH, că OSIRIS nici n-a murit.

— Da, pentru că noi l-am refăcut bucată cu bucată, a strigat ISIS furioasă.

— Gădesc că ideea lui HORUS e bună, a spus THOT. Ai dreptate, ISIS. Treaba este clară. Sfatul va vedea lucrurile întocmai așa. De aceea putem să-l convocăm liniștiți. Astfel vom regla totul pașnic. Iar tu, SETH, nu vei îndrăzni să te împotrivești unei hotărâri date de Cei Doisprezece Mai Mari.

— Aici poate ai dreptate, a spus SETH rânjind. Doar că problema e cum vor decide Cei Doisprezece. Îmi permiteți să vă rog acum să părăsiți palatul? Nu vreau să-i mai las să aștepte pe trimișii din Siria.

— Ne vedem înainte de sfat, a spus ISIS în timp ce ieșea. Voi dispune să-i parvină lui RA știrea să-i convoace neîntârziat.

— Abia aștept, sora mea iubită!

Lui THOT și mie ne-a fost greu s-o oprim pe ISIS. Tare ar fi vrut să se arunce în acel moment asupra fratelui ei și să-i scoată ochii cu pliscul ei ascuțit. Am tras-o din sală, ne-am transformat din nou în păsări și am părăsit palatul pe calea aerului.

A mai durat o lună întregă până când, în sfârșit, s-a reunit sfatul zeilor. RA a preluat președinția. A desemnat ca loc de întrunire o insulă nelocuită pe Nil, unde Cei Doisprezece Mai Mari se puteau sfătui în voie. RA le dăduse ordin țăranilor din zonă să amenajeze

câte o casă potrivită pentru fiecare zeităte, de asemenea o hală mare pentru sfat, aflată în mijlocul celor douăsprezece case. Țăranii trebuiau să se îngrijească și de hrănirea celor Doisprezece. În acest scop, RA a numit pe unul dintre ei să fie luntrașul care să vâslească cu o barcă mică până la insulă și să aducă acolo toate bunătățile, printre care bineînțeles bere și vin cât cuprinde. Era limpede că RA se gândea la ședințe mai lungi. De ce? Aveam să aflăm curând. Înainte însă vreau să-ți povestesc pe scurt, cine erau Cei Doisprezece Mai Mari care se sfătuiau asupra sorții mele. Erau șase zei și șase zeițe.

Președinția, după cum am mai spus, o deținea zeul soarelui RA. Adjuncții lui erau AMON, pe care l-ai cunoscut, și mama mea ISIS. Dar pentru că aceștia, firește, erau cât se poate de părtinitori, RA i-a rugat să renunțe în mod excepțional la locul lor în sfat. Mama mea a trebuit să se supună acestei rugăminți, că voia, că nu voia. În locul ei, RA a numit-o pe ANAT, o zeiță puternică a războiului. Mai era acolo și zeița HATHOR, căreia îi plăcea să se transforme în vacă și care avea destul de multe sarcini. De pildă, ea răspundea de toate mamele și, în afară de asta, de pace, frumusețe, dans și muzică. Trebuie să recunosc că HATHOR mi-a fost simpatică de la bun început, chiar dacă marota ei cu vaca mi se părea cam ciudată. Nu putea să se preschimbe mai degrabă într-o frumoasă lebedă? În dreapta, la masa rotundă, lângă HATHOR stătea de obicei PTAH cel chel, zeul meșteșugarilor. Avea pielea verzuie și îi plăcea să se costumeze ca mumie. Destul de ciudat, așa zice. Dar PTAH era un tip jovial căruia îi plăcea să spună bancuri hazlii. Un glumeț fără pereche care deseori reușea să destindă atmosfera plictisitoare a sfatului. Cu totul altfel decât WADJET. Aceasta era o zeiță căreia cu greu îi citeai gândurile și era imprevizibilă ca o cobră, în care de altfel îi plăcea să se transforme. Când nu făcea asta, purta de cele mai multe

ori un cap de cobră și şuiera întruna în timpul consfătuirilor. Pe PTAH nu îl deranja câtuși de puțin să șadă lângă ea. La dreapta lui lua loc mătușa mea NEPTHYS, sora mamei mele ISIS, a unchiului meu SETH și a tatălui meu OSIRIS. NEPTHYS era o femeie isteță și frumoasă ca o cadră, trebuie să recunosc. Mi se părea doar puțin cam ridicol că își confecționase din hieroglifele numelui ei o coroană, pe care o purta cu orice prilej. Drept sceptor folosea tija unei plante de papirus, fapt care nici el nu era tocmai impresionant. Lângă NEPTHYS stătea ATUM de care ai mai auzit. El purta pe cap o eșarfă albastru-închis pentru a se proteja de razele soarelui, iar în jurul gâtului avea o cruce de aur Ankh. Alături de el ședea fiica sa TEFNUT. Ei îi plăcea să meargă printre oameni cu capul unei leoaice. Ca podoabă purta un disc solar de aur, în jurul căruia se încolăceau doi șerpi împodobiți cu pietre prețioase. Avea un aspect destul de impresionant. TEFNUT chiar avea stil. Dar puteai lesne s-o confunzi cu SEKHMET, fiica lui RA, care la rândul ei umbla adesea cu un cap de leoaică. Era zeița artei de a vindeca, căsătorită cu PTAH. Și din Marii Doisprezece mai făceau parte ANUBIS, zeul cu cap de șacal, și THOT, cu cap de ibis, pe care l-ai cunoscut.

Aceste douăsprezece zeițe s-au strâns deci pe insula de pe Nil și s-au adunat în sala sfatului. Acolo, niște meseriași iscusiți au confecționat o masă la care toți și-au găsit un loc. SETH și cu mine am fost de asemenea invitați, căci noi eram subiectul discuției. Ni s-a dat voie să luăm loc la margine în calitate de ascultători – bineînțeles lângă pereții care se aflau față în față. Mama mea, ISIS, a fost nevoită să rămână pe țarm. Luntrașul a primit un ordin expres de la RA să n-o lase în niciun caz pe insulă. Și, pe deasupra, RA a dispus ca la marginea insulei să fie postați arcași care să ochească imediat fiecare gaie zburătoare.

RA a sunat dintr-un clopoțel aflat pe masă în fața lui și a deschis astfel ședința.

— Știți cu toții despre ce va fi vorba astăzi, le-a spus el tuturor celor prezenți. Avem de luat o decizie importantă: cine să domnească în Egipt? SETH sau HORUS? Care va fi rezultatul nostru, nu vă pot spune în momentul acesta. Atât vă pot spune: cel care va pierde va trebui să accepte decizia Marilor Doisprezece fără să crâcnească.

RA s-a uitat atent cu ochii lui arzători mai întâi spre mine, apoi spre SETH. Am dat amândoi ascultători din cap.

— Atunci să înceapă consfătuirea, a continuat el. Cine are ceva de spus?

Renunț să notez aici tot ce au spus în ziua aceea fiecare zeu și zeiță în parte, căci atunci, cartea aceasta ar ajunge să fie îngrozitor de groasă. Și desigur că nici nu am ținut minte totul, dar mai știu că am fost îngrozit. Am crezut că lucrurile sunt clare, dar pentru unii zei nici gând să fie. Existau două explicații: SETH domnise timp de câțiva ani peste Egipt și aceștia fuseseră niște ani buni pentru oameni. Nu au avut loc războaie, foamete, răzcoale, invazie de lăcuste, secete prea lungi, nici inundații prea grele. THOT a subliniat, bineînțeles, că toate acestea se datorau în primul rând lui.

— Dar tu n-ai fost decât vizir, a ripostat NEPTHYS. Rege a fost și este fratele meu SETH. El a adus mult noroc Egiptului.

— Domnia sa se bazează pe o mare fărădelege, a protestat THOT. Nu putem tolera așa ceva.

— Lui OSIRIS îi merge bine, a replicat SEKHMET. Asta o știm cu toții, chiar dacă atacul lui SETH a fost fără îndoială o faptă mișească.

— Dar ce facem cu HORUS? i-a întrebat ANUBIS pe cei prezenți. Nu putem să-l trecem pur și simplu cu vederea. Are un drept asupra tronului.

— Dar să nu uităm, a spus ATUM, nici ce face SETH pentru noi în fiecare noapte. Pentru noi și pentru oameni.

După această observație s-a iscat în sala de consiliu un murmur general. Știam la ce se referea ATUM. Tu cu siguranță nu, sau...? Atunci trebuie să-ți explic pe scurt. Acesta era al doilea motiv pentru care unii zei îl susțineau pe SETH. Problema e că în fiecare seară, RA dispărea cu barca lui solară la orizont departe, în vest, și acolo se cufunda în lumea de dincolo. Nu este deloc de invidiat pentru această călătorie. Trebuie să parcurgă cu barca un drum îngrozitor pe care chiar nu-l pot descrie cu toate amănuntele sale înfricoșătoare. În orice caz, acolo jos stau la pândă o puzderie de monștri, balauri, dihăanii și demoni cumpliți, care încearcă în fiecare noapte să-l smulgă pe RA din barca sa. Dar RA e un zeu voinic și puternic care câștigă lupta asta în fiecare noapte. Numai cu supermonstrul Apophis a avut probleme la început. Apophis e un șarpe oribil care înhite tot ce-i pică, de preferință pe zeii soarelui cu bărcile lor. E capabil să hipnotizeze cu ochii lui roșii zei și oameni, astfel încât aceștia devin complet neajutorați. În fiecare noapte, RA s-a apărat cu vitejie de Apophis, l-a și învins de fiecare dată, dar mereu a fost o luptă crâncenă care de multe ori l-a afectat pe zeul soarelui. SETH s-a oferit cu ceva timp în urmă să-l ajute pe RA. Lute s-a dovedit că privirea lui Apophis nu avea niciun efect asupra lui SETH, așa că el era capabil să-l înfrunte direct din barcă și să-i taie capul noapte de noapte cu o sabie ascuțită. Dar în mod stupid, cum e specific supermonștrilor, în noaptea următoare, Apophis era din nou cât se poate de vioi și nicidecum lipsit de cap, așa că ataca din nou barca lui RA. O luptă fără sfârșit pe care șarpele mereu o pierdea. De ce e oare atât de idiot încât să încerce totuși asta în fiecare noapte, pentru mine e un mister. În orice caz, a fost o adevărată faptă de vitejie a lui SETH, trebuie să recunosc. Așa se explică și de ce se trezea de

cele mai multe ori abia la amiază, când lua micul dejun. Și era o faptă importantă pentru lume. Căci ce ar fi lumea noastră fără lumina soarelui? O faptă care îi determina pe mulți zei să fie de partea lui SETH, chiar dacă îi știau însușirile rele.

Și uite așa, discuția s-a lungit ore în șir, fără să se contureze o majoritate clară. Când a început să se întunece treptat, RA a sunat din clopoțel și a declarat încheiată consfătuirea.

— Vom continua mâine, a spus el. Haideți acum să ne omenim! Mi-e o foame de lup. Sunt sigur că și vouă.

Celelalte unsprezece zeități au dat din cap afirmativ. Și mie îmi era o foame de lup, în afară de câteva curmale uscate nu pusesem nimic în gură toată ziua aceea. Niște țărani harnici au pus pe masă tot felul de bunătați, în timp ce noi, zeii, am făcut câțiva pași pe afară, în fața sălii de consiliu.

— Se rezolvă, a spus THOT punându-și mâna liniștitor după umărul meu. Îi voi propune de îndată lui RA să o consulte pe înțeleapta NEITH.

Am dat din cap fără să scot niciun cuvânt. NEITH, trebuie să știi, era o zeiță bine văzută, al cărei cuvânt avea mare greutate în cercurile zeilor. Trăia retrasă în nord, aproape de coastă și nu voia cu niciun chip să fie membră în sfatul zeilor. Dar deseori, când erau de lămurit chestiuni dificile, AMON sau RA îi cereau ei sfatul.

După masă, fiecare zeu s-a îndreptat spre casa lui și s-a dedat odihnei. Era trecut bine de miezul nopții când, în cele din urmă, m-am cufundat și eu într-un somn agitat.

Când, în dimineața următoare, RA era pe punctul de a redeschide consfătuirea, înțeleapta NEITH chiar a pășit în sala de consiliu. Ca să fiu sincer, eu n-o mai văzusem niciodată până atunci. Mi-o închipuisem mereu ca pe o doamnă mai în vârstă cu o față ridată și păr cenușiu, dar când NEITH a intrat în sală, gura mi s-a uscat de

tot. Era tânără – și cea mai frumoasă femeie pe care o văzusem vreodată. Cred că m-am îndrăgostit de ea la prima vedere. Eram topit, nu îmi puteam lua ochii de la ea și mi-am dat seama că fața mea s-a înroșit toată, când ea s-a așezat la masă alături de RA.

— Bine că ai putut veni așa repede, a spus acesta. Nu era nevoie s-o prezinte pe NEITH, toți o cunoșteau. Știi prea bine care e problema noastră. Care e părerea ta?

— Îți mulțumesc pentru invitație, dragă RA, a spus NEITH.

Ah, vocea asta drăgăstoasă!

— Și mă mir că nu puteți cădea de acord în privința unei întrebări atât de simple. Chestiunea este cât să poate de clară: SETH e o canalicie care a comis un atac criminal plin de lașitate asupra propriului său frate și care refuză să dea tronul regelui îndreptățit. Și acest rege îndreptățit nu este nimeni altul decât HORUS.

NEITH mi-a zâmbit prietenoasă. Inima îmi bătea nebunește. Aș fi vrut să sar de pe scaun și s-o copleșesc cu sărutări, dar desigur că nu era posibil așa ceva.

— Asta e părerea ta? a continuat RA.

— Da, asta e părerea mea. Mai mult n-am de spus. SETH să primească o despăgubire pentru renunțarea sa. O casă frumoasă, câțiva sclavi pentru munca pe ogoare, din partea mea aur și pietre scumpe cu duiumul, doar se găsesc destule în Egipt, dar el trebuie să abdice, nu încape nicio îndoială. I-a aruncat lui SETH niște priviri sfredelitoare. El se făcuse mic de tot pe scaunul lui în celălalt capăt al sălii.

— Și dacă nu-mi ascultați sfatul, a continuat NEITH, atunci să cadă cerul peste Egipt.

RA și-a dres glasul.

— Îți mulțumesc NEITH, a spus el. Era cât se poate de evident că nu contase pe o părere atât de categorică. Eram peste măsură de

mulțumit. Acum era limpede ca apa cum trebuiau să decidă Marii Doisprezece.

Cel puțin așa am crezut atunci, când frumoasa NEITH a părăsit sala. În trecut fie zis, la scurt timp după aceea am revăzut-o. Și atunci... Dar asta e o altă poveste, una foarte intimă.

Dar cei Doisprezece tot nu puteau cădea la învoială! Poți să-ți imaginezi așa ceva? Încă mai erau șase zeițăți pentru ca SETH să rămână rege al Egiptului. Incredibil, nu-i așa? Toată ziua s-a scurs cu mereu aceleași argumente. Iar seara, RA a încheiat din nou consfătuirea fără să se fi luat vreo hotărâre. Nu se putea să fie adevărat, mi-am spus eu. În seara aceea n-am avut chef să iau masa împreună cu ceilalți. Am preferat să mă plimb cu frustrările mele prin mica insulă. Cât să mai dureze consfătuirea? În noaptea aceea n-am închis un ochi, m-am zvârcolit neliniștit în patul meu până s-a crăpat de ziuă.

Dimineața m-am furișat morocănos în sală. Majoritatea zeilor luaseră loc. Doar RA și AMON mai stăteau lângă o fereastră deschisă și se întrețineau – cu o femeie. Cine era ea? Evident că nu era zeiță. Arăta ca o țărăncă. Era îmbrăcată simplu, avea pielea ridată și bătucită de soare. Ce căuta aici femeia asta? Cum ajunsese oare pe insulă? De ce o lăsase RA în sală? Aveam să primesc curând răspunsuri la întrebările mele.

RA și AMON s-au dus la locurile lor. Femeia a rămas în picioare lângă fereastră. RA a sunat din clopoțelul lui.

— Vă salut pe toți în ziua a treia a consfăturilor noastre, a început el. Dar înainte să ne dedicăm din nou problemelor noastre de bază, aș dori să v-o prezint pe Niko-ris.

A dat din cap în direcția femeii, care privea sfioasă spre Marii Doisprezece. În momentul acela, toți ochii erau ațintiți asupra ei.

— Ea a venit azi la noi, a continuat RA, ca să ne spună povestea ei și să ne ceară ajutorul.

— E un om, a intervenit brusc SEKHMET. Era vizibil iritată. De când plecăm noi, zeii, urechea la poveștile oamenilor?

— Putem să facem asta din când în când, a răspuns RA. Nu strică și poate chiar ne ajută la ceva. În orice caz o vom asculta acum pe Niko-ris. Poftim!

RA îi făcu semn femeii. Ea a pășit alături de el și a început să vorbească.

— Zei buni, vă implor, trebuie să mă ajutați. Pe mine și băiețelul meu. Familiei mele i s-a făcut o mare nedreptate.

A izbucnit în plâns, și-a scos o batistă murdară și și-a suflat nasul cu zgomot. Apoi a continuat să vorbească smiorcăindu-se.

— Bunul meu soț a fost omorât chiar de propriul său frate. E de imaginat așa ceva? Apoi ne-a alungat din casa noastră pe mine și pe băiețelul meu și s-a instalat el acolo.

— Ce mizerabil! a murmurat ANUBIS.

— Din ziua aceea, a continuat Niko-ris, trăiesc într-o veșnică teamă. Mă tem pentru viața mea și pentru cea a iubitului meu băiețel. Cumnatul meu, așa am auzit, vrea să-i curme și fiului meu viața, pentru ca acesta să nu poată intra în drepturile sale de moștenitor. De aceea l-am ascuns pe fiul meu la niște prieteni buni. Dar mă tem că îl va descoperi cumnatul meu și îl va omorî mișelește.

Povestea mi se părea oarecum cunoscută, dar continuam să mă întreb mirat de ce o lăsase RA pe femeia aceea în prea ilustra adunare a zeilor.

— Vă rog să mă ajutați, și-a încheiat biata femeie povestea. Apărați-l pe fiul meu nevinovat de cumnatul meu afurisit.

— Ce părere aveți? i-a întrebat RA pe cei prezenți. O putem ajuta pe femeia aceasta?

— Bineînțeles!

M-am uitat surprins spre cealaltă parte a încăperii. Acolo, SETH sărise de pe scaunul lui.

— Bineînțeles că trebuie s-o ajutăm, a repetat el cu glas tare. Femeii acesteia i s-a făcut o mare nedreptate. În egală măsură și fiului ei. Cumnatul ei este o canalie mizerabilă, un criminal și un infractor, care ar trebui dat ca hrană crocodililor. Cel puțin asta este părerea mea.

— Așa va să zică, asta este părerea ta? a spus RA. Mă înșelam eu sau el nu putea să-și înăbușe un zâmbet fin? Dar tu nu faci parte din Marii Doisprezece. Cu toate acestea îți sunt recunoscător pentru contribuția ta, chiar foarte recunoscător. Dar ce spun ceilalți?

— În Nil cu individul, le-a strigat TEFNUT celor de față. Cu un bolovan mare de picioare.

— Tăiat în sute de bucăți, a fost de părere PTAH. Cu un fierăstrău tocit.

— Legat de un grătar și prăjit încet, a propus HATHOR.

— Cu un cuțit bont să-i fie jupuită pielea de pe corp, a cerut ANUBIS.

— Aruncat într-o groapă plină de cobre, a șuiert WADJET.

Îmi puteam lesne imagina că i-ar fi plăcut mult să fie chiar ea una dintre acele cobre. M-am mirat de inventivitatea fără margini a colegilor mei, zeii, și de acordul lor unanim, căci n-a existat niciun fel de divergență, toți au fost de părere că acel mizerabil de cumnat trebuie aspru pedepsit. Și SETH, și eu am acceptat această părere, deși nu făceam parte din grupul Marilor Doisprezece.

— Vă mulțumesc, a spus biata femeie și și-a șters lacrimile de pe față cu batista ei slinoasă. Vă mulțumesc din toată inima.

— Iar eu îți mulțumesc ție, Niko-ris, a spus RA. Și anume pentru că ne-ai ajutat în privința deciziei noastre. S-a uitat spre AMON care stătea lângă el și i-a făcut cu ochiul. Ce se petrecea aici?

— Cum adică ne-a ajutat femeia? a șuierat WADJET. Noi am ajutat-o pe ea. Îi vom pregăti cumnatului ei mizerabil un sfârșit urât, în privința asta suntem cu toții de acord. Eu sunt în continuare pentru groapa cu cobre.

— Nu va fi nevoie, a spus Niko-ris. Dintr-odată, a creat impresia că s-a făcut mai mare și mai arătoasă în timp ce îi privea pe cei de față.

— A sosit timpul, a spus RA și a dat din cap uitându-se spre ea.

În clipa următoare, țărâna a dispărut. Acolo, unde tocmai stătuse ea, stătea acum deodată ISIS, mama mea. Am sărit de pe scaunul pe care stăteam și am făcut niște ochi mari. Zeii și zeițele erau la fel de surprinși ca mine.

— Ce faci aici? a întrebat ANAT. Nu ai drept de vot în sfatul ăsta, în orice caz nu astăzi. Putem da verdictul și fără tine.

— Ați și făcut-o, a spus ISIS zâmbind.

Am știut imediat la ce se referea. Și ceilalți zei s-au prins de ce se petrecuse aici, despre ce caz tocmai votaseră cu tărie și în unanimitate. Cumnatul cel rău de care povestise ISIS nu era nimeni altul decât fratele ei SETH. Spre marea mea satisfacție, SETH tocmai se condamnase singur. Și Marii Doisprezece votaseră în unanimitate. L-am văzut pe SETH prăbușindu-se în scaunul lui și îngropându-și fața în mâini. Compasiunea mea avea și ea limitele ei.

În rest nu mai e mult de povestit. SETH n-a fost pedepsit chiar așa de aspru cum propuseseră câteva dintre zeități. El a trebuit să renunțe la tron și a fost exilat în cer. A fost ideea lui AMON. Și astăzi mai locuiește acolo, unde vezi constelația Carul Mare. De acolo poate declanșa furtuni și trimite rafale de vânturi. Asta îi face o

plăcere nespusă, după cum am aflat mai târziu. Și noaptea are voie să călătorească în continuare cu RA prin lumea de dincolo și să-l răpună pe șarpele uriaș Apophis. Dar titlul de rege a trebuit să-l cedeze, iar asta a fost întocmai ceea ce ne-am dorit.

Apropo, în toată povestea asta, RA a fost complicele mamei mele. Dar ca președinte al Marilor Doisprezece desigur că nu avea voie s-o arate pe față. Știa că unii dintre zei erau de partea lui SETH, ceea ce va îngreuna consfăturile. De aceea a scornit împreună cu ISIS poanta cu țăranca sărmană și împreună au stabilit cu ea să vină pe insulă a treia zi, în caz că până atunci nu s-ar fi luat nicio hotărâre. Luntrașul era pus în temă. Dar că SETH va fi atât de idiot să-și dea singur verdictul, ce-i drept, lui RA nu i-a trecut prin minte.

Câteva zile mai târziu, eu am putut să mă instalez la palat și să preiau domnia. Credinciosul THOT era de partea mea ca vizir cu experiență, mama mea ISIS ca bună sfetnică. Și domnia asta avea să dureze trei mii de ani. Nu-i rău, ce zici? Apoi am lăsat domnia în Egipt pe seama oamenilor. De atunci, regii s-au numit faraoni, dar asta precis știi. Și vremea faraonilor avea să dureze peste trei mii de ani. Fiecare dintre acești faraoni avea în total cinci nume diferite, dintre care cel mai important era numele de HORUS. De asta sunt cât se poate de mândru până în ziua de azi.